

Sygn. akt III RC 271/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2021 roku

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Dorota Klukowska

Protokolant Monika Błaszcz

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2021 roku w Tczewie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej W. C. (1)

przeciwko J. C.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego J. C. z tytułu alimentów na rzecz małoletniej powódki W. C. (1) kwotę 1000 zł (tysiąc złotych) miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki W. R. z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 25 września 2020 roku w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Tczewie z dnia 15 czerwca 2016 roku w sprawie sygn. akt III RC 106/16;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami procesu;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 271/20

1 **UZASADNIENIE**

W. R. 25 września 2020 roku, działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniej W. C. (1) wniosła pozew przeciwko J. C. o podwyższenie alimentów. Domagała się podwyższenia z dniem 01.11.2018 r. alimentów od pozwanego na rzecz małoletniej powódki, ustalonych ugodą sądową zawartą przed Sądem Rejonowym w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 15.06.2016r. w sprawie III RC 106/16 z kwoty 700zł do kwoty 1300zł, płatnej do jej rąk z góry do 10 dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat. Jednocześnie wniosła o przeprowadzenie wymienionych dowodów oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych i nadanie orzeczeniu rygoru natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu pozwu m.in. wskazała, iż z każdym rokiem wydatki powódki ulegają zwiększeniu, pozwany w żaden sposób, poza płacaniem alimentów, nie bierze udziału w wychowaniu i kosztach utrzymania małoletniej. Miesięczny koszt utrzymania powódki określiła na kwotę 3080zł. Swoje dochody określiła na 2500zł. Co do pozwanego wskazała, iż ma stabilną pracę w firmie (...) Sp. z o.o. oraz osiąga dochody wyższe niż w toku postępowania gdy zawarł ugodę sądową. Uzasadniając pozew, powołała się na zasadę zgodnie z którą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. (pозew – k. 3-7, pismo – k. 41-46)

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w zakresie żądania alimentów powyżej kwoty 800zł, o przeprowadzenie wymienionych dowodów oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał m.in., iż zaproponował matce powódki zwiększenie alimentów do kwoty 800zł miesięcznie, jeżeli zrezygnuje z komornika. Niestety nie wyraziła na to zgody. Wskazał, że nieprawdą jest, że nie obdarowuje córki prezentami z okazji urodzin czy świąt. Argumentował, że jego obecna sytuacja uległa finansowemu pogorszeniu, gdyż jego zarobki wynoszą 4300zł netto miesięcznie. Urodziła się córka z jego nowego związku, której utrzymanie wynosi ok 500zł. W sierpniu jego żona wróciła do pracy i od tego momentu opłacana jest opiekunka do córki w kwocie 1000zł miesięcznie. Swoje wydatki określił na 3470zł, wskazując, iż resztę wynagrodzenia wydaje na wyżywienie i środki czystości. Wskazał, iż matka powódki otrzymuje świadczenie na dobry start 300zł, świadczenie wychowawcze 500zł, a jej wynagrodzenie określił na 2500zł. Dodał, iż gospodarstwo domowe dzieli ona z partnerem, czego nie uwzględniła w pozwie. (odpowiedź na pozew – k. 27-29)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. C. (1) urodziła się (...) w T.. Jest córką J. C. i W. R..

Rodzice małoletniej W. C. (1) przed Sądem Rejonowym w Tczewie III Wydziałem Rodzinnym i Nieletnich 15 czerwca 2016 roku w sprawie III RC 106/16 zawarli ugodę, na mocy której pozwany J. C. zobowiązał się łożyć tytułem alimentów na rzecz małoletniej powódki W. C. (1) kwotę 700zł miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki W. R. poczynając od 09 marca 2016 r. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 5 akt III RC 106/16, ugoda sądowa – k. 30 akt III RC 106/16)

W czasie ostatniego orzekania o alimentach małoletnia W. C. (1) mieszkała z matką, jej rodzicami oraz jej bratem. W skład opłat mieszkaniowych zajmowanego przez nich mieszkania wchodziła: energia elektryczna – 260zł, czynsz – 440zł, gaz – 65zł. Przedstawicielka ustawowa swojej matce przekazywała 600zł na opłaty i częściowo za wyżywienie swoje i powódki.

Powódka wówczas miała 10 lat i uczęszczała do IV klasy. W skład miesięcznych kosztów jej utrzymania wchodziło: wyżywienie – 500zł, odzież i obuwie – 200-300zł, Internet – 60zł, środki higieny – 70-80zł, wydatki szkolne – 100zł, leki – 50zł, fryzjer – 10zł, rozrywka – 50zł, wydatki związane z urodzinami koleżanek – 50zł, wakacje – 70zł, karta miejska – 35zł, obiady szkolne – 60zł. Opłatę małoletniej za telefon w wysokości 200zł ponosili jej rodzice po połowie. Małoletnia miała uczulenie i musiała używać specjalnych kosmetyków.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 29v-30 akt III RC 106/16 i k. 81v od godz. 00:14:17 do godz. 00:29:44, faktury, dowody wpłaty – k. 21-23 akt III RC 106/16)

Przedstawicielka ustawowa poprzednio zatrudniona była jako pracownik produkcji z wynagrodzeniem 1422,50zł miesięcznie. Na kosmetyki dla siebie wydawała 500zł co drugi miesiąc, na odzież i obuwie – 100zł miesięcznie, na wyżywienie – 200zł, na leki – 80-90zł.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 29v-30 akt III RC 106/16 i k. 81v od godz. 00:14:17 do godz. 00:29:44, zaświadczenia – k. 6, 24, 25 akt III RC 106/16)

Pozwany w chwili ustalania poprzedniej wysokości alimentów pracował jako spawacz i zarabiał średnio 4432zł netto miesięcznie. Mieszkał sam w mieszkaniu swojej matki, której przekazywał z tego tytułu 1000zł miesięcznie. Utrzymanie mieszkania kosztowało go 1600zł miesięcznie, w tym - czynsz – 423zł miesięcznie, gaz – 50zł co 2 miesiąc, prąd – 120zł co drugi miesiąc. Na wyżywienie wydawał 500zł, na odzież i obuwie – 100zł, na środki czystości i kosmetyki – 50zł. Spłacał kredyt, zaciągnięty na remont mieszkania w wysokości 30000zł z miesięczną ratą 550zł. Posiadał samochód wartości ok. 6000zł, którego utrzymanie wynosiło ok. 200zł miesięcznie.

W tamtym czasie powódka była jedynym dzieckiem pozwanego.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 30 akt III RC 106/16 i k. 82 od godz. 00:29:44 do godz. 00:40:59, zmiana wynagrodzenia – k. 7 akt III RC 106/16, PIT-11 – k. 8 akt III RC 106/16, zaświadczenie – k. 28 akt III RC 106/16)

Małoletnia powódka obecnie mieszka z matką. Pomieszkuje z nimi partner jej matki. Zajmują oni 43m wynajmowane mieszkanie, składające się z dwóch pokoi, koszt utrzymania mieszkania wynosi ok 2000zł.

W skład utrzymania powódki wchodzi: - wyżywienie – 600zł, odzież i obuwie – 150zł miesięcznie, kosmetyki i art. chemiczne – 100zł miesięcznie, wydatki szkolne, w tym komitet, ubezpieczenie, książki – 100-120zł miesięcznie, karta miejska – 100zł miesięcznie, telefon – 60zł miesięcznie, fryzjer – 20zł co 6 tygodni. Powódka 2 razy w tygodniu uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego gdzie koszt jednej godziny wynosi 60zł. Od listopada 2020 roku ma problemy ze skórą, w związku z czym uczęszcza na wizyty do dermatologa. Koszt jednej wizyty wynosi 160zł, leki na trądzik stanowią również wydatek 160zł. Średnio miesięcznie koszt leczenia powódki wynosi 240zł. Powódka otrzymuje od matki 100zł miesięcznie kieszonkowego. Była z matką w Energylandii, gdzie bilet kosztował 149zł, a nocleg 100zł. W lipcu 2022 roku jedzie na obóz. Na wakacje do Bułgarii nie pojechała z uwagi na pandemię.

Powódka ma telefon o wartości 4000-5000zł, który zakupili jej babcia ze strony matki oraz brat matki. Ma buty o wartości 500zł. Od dziadka dostaje co miesiąc 50-100zł, które sobie odkłada i kupuje droższe buty.

Pozwany kupił powódce kurtkę na urodziny, ale nie spodobała się jej i jej nie wzięła. Dał jej wówczas 100zł i czekoladę. W czasie wakacji 2021 roku podczas spotkania na giełdzie przekazał jej 100zł. W ubiegłym roku na Mikołaja dał jej 150zł. Raz wziął ją do siebie w poniedziałek, a jego kolega odwiózł ją do domu w środę. Od 2017 roku nie zabiera jej na weekendy. Pozwany pozostaje w kontakcie z powódką.

W. C. (2) uczęszcza do II klasy liceum.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 81v od godz. 00:14:17 do godz. 00:29:44 i k. 82 od godz. 00:40:59 do godz. 00:43:24, zeznania pozwanego – k. 82 od godz. 00:29:44 do godz. 00:40:59, umowa najmu lokalu mieszkalnego – k. 14-19)

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki pracuje jako operator produkcji w firmie (...), gdzie zarabia średnio 3000zł netto. W 2020 roku osiągnęła dochód w wysokości 42779,68zł, a rok wcześniej w wysokości 48040,56zł.

Choruje na serce, ma nadciśnienie i cukrzycę. Na leki wydaje 60zł miesięcznie. Wraz z małoletnią powódką nie ma majątku ani oszczędności.

Z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w T. pobiera świadczenie wychowawcze.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 81v od godz. 00:14:17 do godz. 00:29:44 i k. 82 od godz. 00:40:59 do godz. 00:43:24, zaświadczenie – k. 70, zaświadczenie – k. 71, PIT-11 – k. 72-77)

Pozwany nadal zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. na stanowisku operatora produkcji ze średnim wynagrodzeniem 4.424,51zł netto miesięcznie.

Nadal mieszka w mieszkaniu należącym do jego matki, z tym, że obecnie z tego tytułu przekazuje jej 700zł miesięcznie. Za mieszkanie to matce ma zapłacić w sumie 80.000zł. Mieszka ze swoją partnerką, z ich wspólną córką M. C. urodzoną (...) oraz synem partnerki. Jego partnerka pracuje. Opiekunce za sprawowanie opieki nad synem płacą 1000zł miesięcznie.

Koszty mieszkaniowe dzielone są na cztery osoby. Czynnosc za mieszkanie wynosi 500zł, a pozostałe opłaty ok. 200zł. Pozwany posiada samochód warty 1000zł. 2 lata temu wraz z partnerką zakupił działkę.

Pozwany spłacił kredyt zaciągnięty na remont mieszkania.

Nie choruje przewlekle. Nie zażywa leków.

Alimenty od pozwanego na rzecz powódki egzekwowane są za pośrednictwem komornika sądowego.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 82 od godz. 00:29:44 do godz. 00:40:59, umowa opieki nad dzieckiem – k. 30, potwierdzenia wykonania operacji – k. 31-34, odpis skrócony aktu urodzenia – k. 35, zaświadczenie -k. 36)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów zebranych w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach III RC 106/16 Sądu Rejonowego w Tczewie, z których przeprowadził dowód, a także na podstawie zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki W. R. oraz pozwanego J. C..

Przy ustalaniu aktualnej sytuacji życiowej małoletniej powódki W. C. (1) oraz aktualnych kosztów jej utrzymania Sąd wziął pod uwagę koszty przedstawione przez jej matkę W. R. w trakcie przesłuchania. I tak, kwota 150zł na odzież i obuwie nie została zawyżona, uwzględnia ona wiek powódki oraz związane z nim potrzeby. Wydatki na kosmetyki i art. chemiczne określone na 100zł miesięcznie także nie zostały zawyżone, są adekwatna do wieku i potrzeb powódki. Oczywiście jest również, że dziecko w wieku szkolnym wymaga nakładów na różnego rodzaju wydatki szkolne, a kwota 100-120zł miesięcznie na ten cel jest jak najbardziej odpowiednia. Podobnie rzecz się przedstawia z wydatkami na kartę miejską, które zostały określone na 100zł. Do wydatków niezbędnych do utrzymania powódki zaliczyć też trzeba wydatki na utrzymanie telefonu komórkowego. Aktualnie wydatki na ten cel należą do podstawowych, szczególnie z uwagi na sytuację pandemiczną, kiedy często telefon jest jednym z podstawowych narzędzi komunikacji z kolegami oraz nauczycielami. Małoletnia jak każda osoba wymaga także wydatków na fryzjera, 20zł na ten cel co 6 tygodni jest odpowiednią kwotą. Sąd, biorąc pod uwagę wysokość dochodów rodziców powódki, nie widzi możliwości pominięcia wydatków na wizyty powódki u dermatologa oraz leki na problemy skórne powódki, określone na średnią łączną kwotę 240zł miesięcznie i zaliczenia ich do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej. Jednym z podstawowych obowiązków rodziców dzieci jest dbałość o ich zdrowie. Zatem jeżeli powódka ma problemy ze skórą, to obowiązkiem jej rodziców jest podjęcie działań by je rozwiązać, fakt, iż łączy się to z określonymi wydatkami jest bezsporny. Z uwagi na to, że przedstawicielka ustawowa nie była w stanie podać ile wynoszą wydatki na wyżywienie dla W. Sąd uznał, że 600zł na ten cel jest kwotą wystarczającą, uwzględnia aktualne ceny żywności oraz to, że małoletnia powódka znajduje się w wieku dojrzewania i wymaga dostarczenia odpowiedniej ilości jedzenia o właściwej jakości. Dodatkowo w skład utrzymania powódki wchodzi jej udział w opłatach mieszkaniowych wynoszący około 660zł, co stanowi sumę wydatków mieszkaniowych podzieloną na liczbę mieszkańców tj. 2000zł na 3 osoby. Sąd uznał, że jeżeli partner przedstawicielki ustawowej „pomieszkuje” z nią i z powódką (k. 81v od godz. 00:14:17 do godz. 00:29:44) to winien brać udział w kosztach utrzymania mieszkania. Z uwagi na to, że przedstawicielka ustawowa nie wyjaśniła jak często jej partner przebywa w mieszkaniu należało uznać, że jego udział opłatach mieszkaniowych winien wynosić tyle co jej i powódki tj. 1/3. Ze względu na to, że pozwany wbrew twierdzeniom przedstawicielki ustawowej, przekazuje małoletniej powódce dodatkowe kwoty pieniężne na urodziny czy święta, a nawet podczas przypadkowego spotkania na giełdzie, Sąd nie uznał konieczności ustalenia jego obowiązkowego udziału w kieszonkowym dla małoletniej. Natomiast z uwagi na to, że małoletnia powódka żyje na stosunkowo wysokim poziomie, o czym świadczy chociażby to, że posiada telefon komórkowy o wartości 4000-5000zł oraz buty warte 500zł, a kurtki od ojca po prostu nie przyjęła, gdyż jej nie podobała, Sąd uznał, że pozwany

nie ma obowiązku łożenia na jej korepetycje, przy czym faktu, że powódka żyje na wysokim poziomie nie zmienia to, że tak drogie przedmioty otrzymała od babci oraz od wujka. Przy wydatkowaniu na dzieci konieczne jest zachowanie roztropności. Nie może być bowiem tak, że potrzeby wyższego rzędu są zaspokajane przed potrzebami niższego rzędu. Jeżeli dziecko ma problemy w nauce, to oczywistym jest, że jego rodzice winni w pierwszej kolejności zadbać o zorganizowanie mu dodatkowych zajęć, często odpłatnych, a dopiero w dalszej kolejności godzić się obdarowywanie go drogimi prezentami. Poza tym nie ma żadnych przeszkód by środki na korepetycje powódki były czerpane ze świadczenia wychowawczego, które otrzymuje jej matka. W tym miejscu dodać należy, iż Sąd, ustalając koszty utrzymania powódki nie oparł się na spisie przedstawionym przez przedstawicielkę ustawową w pozwie k. 5-6, albowiem wydatki w nim wskazane nie są tożsame z wydatkami wymienionymi podczas rozprawy. Poza tym wydatki na utrzymanie powódki określone na łączną kwotę 3080zł są wygórowane, w szczególności nie są adekwatne do zarobków rodziców powódki. Innymi słowy, matka powódki, która zarabia średnio 3000zł miesięcznie i ojca, który zarabia 4.424,51zł i poza powódką ma na swoim utrzymaniu jeszcze jedno dziecko, nie stać by na utrzymanie W. łożyc 3080zł.

Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki w zakresie uzyskiwanych przez nią dochodów gdyż poza tym, że nie były kwestionowane przez pozwanego, to dodatkowo zostały one potwierdzone zaświadczeniem wystawionym przez jej pracodawcę – k. 70 i zeznaniami podatkowymi PIT-11 – k. 72-77.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego J. C. co do jego aktualnej sytuacji życiowej i mieszkaniowej, albowiem są one jasne, spójne i logiczne, a poza tym nie były kwestionowane przez stronę przeciwną. Sąd uznał, iż przedstawione przez pozwanego koszty jego utrzymanie są zgodne ze stanem rzeczywistym. Wysokość dochodów pozwanego natomiast znajduje potwierdzenie w przedłożonym przez niego zaświadczeniu od pracodawcy – k. 36 oraz nie była podważana przez stronę przeciwną.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron.

Nie ma sporu między stronami, że żadne z rodziców ani małoletnia powódka nie posiadają majątku, z którego mogliby czerpać dochody na pokrycie kosztów utrzymania powódki.

Materialno-prawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z przepisu tego wynika, że uprawniony może domagać się zmiany wysokości alimentów wyłącznie wówczas, gdy nastąpiła zmiana stosunków, czy to w sferze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, czy też w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. To bowiem od tych dwóch zasadniczych przesłanek na mocy art. 135 § 1 wskazanego kodeksu uzależniony jest zakres obowiązku alimentacyjnego, przy czym – jak się w literaturze i orzecznictwie powszechnie podnosi – ingerencja w wysokość alimentów uzasadnia jedynie taka zmiana okoliczności, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych.

Odnośnie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego należy wskazać, iż usprawiedliwione potrzeby osoby małoletniej definiuje się jako potrzeby, których zaspokojenie zapewni jej odpowiedni do wieku i uzdolnień prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych i duchowych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenie w razie choroby), a także środki wychowania, kształcenia, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, która z potrzeb powinna być uznana za usprawiedliwioną należy brać z jednej strony możliwości finansowe rodziców, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb.

Do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci obowiązani są oboje rodzice. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a z drugiej od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Sąd zważył, że dochody rodziców mogą nie wystarczać na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb dzieci i wówczas zachodzi potrzeba zachowania rozsądnej równowagi pomiędzy zaspokojeniem potrzeb uprawnionego a poziomem życia zobowiązanego, bowiem uwzględnienie roszczenia dziecka nie może doprowadzić do niedostatku rodziców.

Zatem w przedmiotowej sprawie Sąd rozważał, czy w usprawiedliwionych potrzebach małoletniej powódki W. C. (1) oraz w możliwościach zarobkowych i majątkowych pozwanego J. C. zaszły takie zmiany, które uzasadniałyby podwyższenie alimentów uiszczanych przez zobowiązanego na rzecz uprawnionej, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości oraz czy zaszły zmiany w możliwościach zarobkowych matki powódki. W ocenie Sądu, nastąpiły zmiany zarówno w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki jak i w zakresie możliwości finansowych pozwanego i matki powódki.

Strona powodowa wykazała, iż od ustalenia ostatnich alimentów nastąpił wzrost kosztów utrzymania małoletniej powódki w zakresie jej utrzymania i wychowania. Od ustalenia alimentów na poziomie 700zł upłynęło ponad 5 lat. W tym czasie niewątpliwie nastąpiła zmiana kosztów utrzymania powódki. Poprzednio małoletnia miała 10 lat i była uczennicą IV klasy Szkoły Podstawowej. Mieszkała z matką, z jej rodzicami oraz z jej bratem. Łączny miesięczny koszt jej utrzymania, poza opłatą za telefon, którą jej rodzice ponosili po połowie, wynosił ok. 1400zł (wyżywienie – 500zł, odzież i obuwie – 200-300zł, Internet – 60zł, środki higieny – 70-80zł, wydatki szkolne – 100zł, leki – 50zł, fryzjer – 10zł, rozrywka – 50zł, wydatki związane z urodzinami koleżanek – 50zł, wakacje – 70zł, karta miejska – 35zł, obiady szkolne – 60zł, udział w opłatach mieszkaniowych – 153zł). Obecnie natomiast W. ma 15 lat, jest uczennicą II klasy Liceum. Mieszka z matką i jej partnerem w wynajmowanym mieszkaniu, którego koszt utrzymania wynosi ok. 2000zł. Ma problemy ze skórą w związku z czym chodzi na wizyty do dermatologa oraz przyjmuje leki. Uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego. Usprawiedliwione koszty jej utrzymania wynoszą około 2000zł miesięcznie (wyżywienie – 600zł, odzież i obuwie – 150zł miesięcznie, kosmetyki i art. chemiczne – 100zł miesięcznie, wydatki szkolne – 100-120zł miesięcznie, karta miejska – 100zł miesięcznie, telefon – 60zł miesięcznie, wizyty u dermatologa i leki – 240zł miesięcznie, udział w opłatach mieszkaniowych – 666zł miesięcznie, fryzjer – 20zł co 6 tygodni). Zatem miesięczny koszt utrzymania powódki w porównaniu z poprzednim okresem wzrósł o około 600zł.

Sytuacja finansowa przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki od czasu ustalenia poprzedniej wysokości alimentów zmieniła się diametralnie. Poprzednio z wykonywanej pracy otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1422,50zł, a obecnie zarabia średnio 3000zł miesięcznie. Zatem jej dochód z wykonywanej pracy wzrósł o 100%. Poza tym poprawie uległa jej sytuacja mieszkaniowa, bowiem poprzednio wraz z powódką mieszkała ze swoimi rodzicami i bratem, a aktualnie zajmuje wynajmowane mieszkanie z powódką oraz z partnerem. Na swoim utrzymaniu w dalszym ciągu ma tylko powódkę.

W okresie od orzekania o alimentach na rzecz małoletniej W. C. (1) zmieniła się również sytuacja pozwanego. Poprzednio, poza powódką, nie miał nikogo na swoim utrzymaniu, mieszkał sam, a z tytułu wynagrodzenia za pracę otrzymywał średnio 4432zł netto miesięcznie. Obecnie na swoim utrzymaniu ma również 4-letnią córkę M.. Mieszka z młodszą córką, partnerką oraz z jej synem. Nadal zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. na stanowisku operatora produkcji, a jego średnie wynagrodzenie wynosi 4.424,51zł netto miesięcznie.

Przyjmując, iż usprawiedliwione potrzeby powódki kształtują się na ustalonym powyżej poziomie tj. około 2000zł miesięcznie, Sąd ustalając wysokość alimentów w sprawie zobligowany był do uwzględnienia w tym zakresie drugiej ze wskazanych powyżej przesłanek, tj. zarobkowych i majątkowych możliwości osób wobec niej zobowiązanych tj. jej rodziców.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego pozwala przyjąć, że udział rodziców małoletniej W. C. (1) w usprawiedliwionych kosztach jej utrzymania winien wynosić po 50%. Faktem jest, iż małoletnia powódka zamieszkuje z matką, jednak za kilka miesięcy skończy 16 lat, co oznacza, że praktycznie nie wymaga osobistych starań o jej utrzymanie i wychowanie, o których mowa w art. 135 § 2 kro w myśl którego wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. Przedstawicielka ustawowa kilkakrotnie wskazywała, iż pozwany nie interesuje się córką, co nie jest prawdą. Sama wymieniła sytuacje kiedy przekazał jej dodatkowe kwoty oraz opisała sytuacje z kurtką, którą kupił jej na urodziny. Argumentacja pozwanego, że to, że córka nie chce do niego czasami przyjechać, nie jest jego winą (k. 82 od godz. 00:29:44 do godz. 00:40:59), jest przekonywująca. W. obecnie jest w takim wieku, że woli spędzać czas z rówieśnikami, spotykając się z nimi osobiście, czy też za pośrednictwem Internetu, niż z ojcem, który dodatkowo mieszka z młodszą córką – z którą ze względu na różnicę wieku może nie mieć wspólnych tematów, z partnerką oraz z jej synem. Oceniając możliwości płatnicze pozwanego Sąd miał przede wszystkim na uwadze, że pozwany pracuje, a z wykonywanej pracy otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 4.424,51zł netto miesięcznie oraz, że na swoim utrzymaniu, poza powódką, posiada młodszą córkę M.. Już samo to przekonuje, iż jest on w stanie łożyć alimenty na powódkę w wysokości po 1000 złotych miesięcznie, która to kwota będzie stanowić 50% kosztów jej utrzymania, alimenty te pochłoną około 25% jego dochodów. Tym samym będzie on w stanie łożyć także na utrzymanie młodszej córki, a także będzie miał środki, by robić powódce okazjonalne prezenty.

Przechodząc natomiast do możliwości płatniczych przedstawicielki ustawowej, na której również z mocy ustawy ciąży obowiązek alimentacyjny wobec córki, wskazać należy, iż jej sytuacja finansowa także pozwala na partycypowanie w kosztach utrzymania córki kwotą 1000zł miesięcznie. Wynagrodzenie przedstawicielki ustawowej w porównaniu z poprzednim okresem wzrosło o 100% i obecnie wynosi średnio około 3000zł miesięcznie. Powódka jest jedynym dzieckiem na jej utrzymaniu, w związku z czym nic nie stoi na przeszkodzie by na jej utrzymanie przekazywała 1/3 swojego dochodu. Żaden przepis prawa nie zwalnia nawet najuboższych czy znajdujących się w trudnej sytuacji majątkowej czy życiowej rodziców od stałej alimentacji na rzecz małoletnich dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Jest wręcz przeciwnie – nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle, co oczywiście w niniejszej sprawie, gdzie matka powódki, która nie posiada żadnych przeciwwskazań do pracy oraz ma stałe wynagrodzenie we wskazanej kwocie, nie ma miejsca.

Z uwagi na fakt, iż przedstawicielka ustawowa nie wykazała, iż pozostają jakiegokolwiek niezaspokojone potrzeby małoletniej powódki sprzed wniesienia pozwu o których mowa w art. 136§2 krio, alimenty zasądzono od dnia 25 września 2020 r. tj. od dnia wniesienia powództwa.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 138 kro w związku z art. 135 § 1 i 2 kro w związku z art. 133 § 1 kro orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku. Powództwo oddalono w zakresie, w jakim przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki wniosła o podwyższenie alimentów do kwoty powyżej 1000 złotych miesięcznie, o czym Sąd orzekł na mocy art. 138 kro w związku z art. 135 § 1 kro a contrario w punkcie II wyroku. Tak orzekając Sąd uznał, iż nie ma podstaw, by pozwany w większym stopniu (żądanym przez stronę powodową) niż zasądzona kwota miał przyczyniać się do zaspokajania potrzeb powódki.

Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu uwzględniając to, że wyraził on gotowość do zawarcia ugody na kwotę, którą Sąd zasądził tytułem alimentów, a także biorąc pod uwagę jego sytuację finansową i konieczność uregulowania zaległych alimentów.

Ponadto, Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.